

имъ дреболии, се варятъ въ голѣми котли; като се сварятъ, приkadяватъ се отъ свещенника, комуто се даватъ кожитѣ и плешкитѣ, следъ което се нарѣзватъ на кжсове и раздаватъ на присѫтствующитѣ. Курбанитѣ биватъ частно семеини, еснафски и общо селски. Семейнитѣ и общоселски курбани не се различаватъ освенъ по размѣритѣ и се съпровождатъ съ пѣсни, хорѣ и всевъзможни други веселби. Еснафскитѣ се извѣршватъ малко по-иначе. Всѣки еснафъ си има свой светецъ покровителъ, въ деня на когото се извѣршва черковна служба, поменуватъ се имената на умрѣлите и живи еснафлии, следъ което идва общо гощаване и веселби.

Оброкътѣ е черковна служба, която се прави на известни мѣста отъ стопанския имотъ, въ честь на нѣкой светия, за запазването на имота отъ стихийни повреди. На такива мѣста въ езическо време е имало особни оброцища, на мѣстото на които и днесъ ставатъ служби. Въ христианско време на такива мѣста издигатъ кръстове въ честь на светиитѣ, а въ деня на службата имъ правятъ тамъ курбани и се веселятъ. Сѫществуватъ и другъ видъ оброци, а именно, когато нѣкой членъ отъ семейството заболѣе и като не помсгнатъ ни баяния ни билки, то болниятъ обрича да запали голѣма свѣщъ въ черква въ деня на нѣкой светия, въ който случаи той прави и курбанъ за здравето си.

Службата е единъ тоже стародавенъ обичай, за умилостивянето на светиитѣ, и се прави на нѣкой голѣмъ празникъ отъ страна на цѣлото домочадие, на което светията се счита за покровителъ. По своето значение и начина на извѣршването си службата у насъ е единъ на изчезване обичай, който у сърбитѣ се именува „слава“ и се празнува до днесъ твърде тържествено у тѣхъ. Въ деня на светията, покровителъ на домочадието, се отслужва специална черковна служба и се прави гощавка, на която, освенъ роднини, приятели и съседи, дохождатъ и неканени гости и сиромаси. Още отъ вечеръта срещу празника се прави черковна служба, на която занасятъ хлѣбъ, брашно и дървено масло, които, следъ свѣршването на службата, се раздаватъ на присѫтствующитѣ. Следъ като се върнатъ отъ черква, едно момче отъ домочадието ходи да кани гости на вечерна гощавка, която трае до късно презъ